

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ELCZLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Kiadó tulajdonos:
BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 2 ft.
Fél évre 1 ft.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST,

VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

Ballet Skiernieviczében.

Mint bűnös áll a platszra
Szegény Bismark apó!
Fordán gyűlölettel
Vádolja a zsidó.

Hijában övesték
Hebron rózsák körül,
Zsidó üldözésen
Sithon mégis örül.

Most jó Kálnohyval
Ki kell cserélni őt,
Német földön zsidó
Hadd gyűjthessen erőt.

AZ ORSZÁGGYŰLÉS MEGNYITÁSA UTÁN.

Megnyilt már az országgyűlés
Lesz szónoklat elég;
Eszme vagy és kérelemmel
Ugyis telve a lég.

Szegény hazánk sorsa felett
Nagy az aggodalom;
Deficitből mi kimentse
Alig van hatalom.

Rosz az útja, a postája,
Pusztul már mindene,
Nincs a ki az ügyeibe
Bele tekintene.

Vagy ha van is, csak olyan van,
A ki könnyen veszi,
S nem bánja, ha mint Szaturnusz
Saját fiát eszi.

Pusztuljon a jó keresztény!
Ez a jelszó ma már,
Vesszen az is, kit meghagyott
Magnak, török, tatár.

Csak egy jó faj szaporodjék,
Had lepjen el minket!
A legkisebb szerencse is
Zsidókra tekintget.

Nem az ország forog szóban,
Csupán néhány lakó;
A kik közt egyetlen sincsen
A fajtánkból való.

Mégis az lesz úr minálunk
A pénz hatalmával;
S dirigál; ha bár a feje
Tele van szalmával.

Törvény és a javaslatok
Csak úgy jönnek szóba,
Ha bele nem ütközhetnek
Talmudba, zsidóba.

Igy leszünk mi árva népek
Naponként csehebbül.
Még sem akarnak tanulni
Követeink ebbül.

Wahrmann a gentryről.

Hogy a mindinkább szaporodó zsidó gentryt diszöltözetben is meglehessen különböztetni a pusztulásnak induló magyar nemességtől, felfogom szólítani hitsorsosaimat, hogy mentéikre prémül csakis nyúlóbort használjanak.

Lúdmáj szeletek.

Miben hasonlít a mahomedán a zsidóhoz? — Abban, hogy mind a kettő alkuszik a feleségére és azután megveszi.

Mért aranyozták meg annyira az operaház páholyait? Azért, hogy az azokban ülő zsidóhölgyek könnyebben nélkülözhessek toalettjeik kiemelésére az arany ékszereket.

Krausz Lajos választását meg fogják semmiteni.

Miért?

Mert mikor a mandátumát beadta, tévedésből azok névsorát is mellékelte, a kik pénzért szavaztak reá.

A jövő évi kiállítás alkalmával a keleti pavilonok közt lesz egy zsidó pavillon is; ki lesz állítva abban Eötvös Károly, Buxbaum és Seithauer, mint a legbámulatra méltóbb példányok.

Az országgyűlési zsidópárt programja.

1) A párt a hét zsidó képviselő iránti tiszteltből, de meg ijesztés képen is fölveszi a hétfejű sárkány nevet.

2) A ki a pártba be nem lép, az menten körül metéltetik.

3) Istóczy fölfeszítették Eötvös Károly és Mezey Ernő közé.

4) A „Füstölő“ című lap tartozik beolvadni a „Neues Pester Journal“-ba.

5) A Blau Katz fölvétetik a szubvencionált színházak közé s ezért lábszárakat fog liferálni az operaházi ballet személyzet számára.

6) Verhovay és Csatár elmarasztaltatnak életfogytiglani per alatt állásra.

7) Zimándy tartozik a tiszteletbeli rabbinus czimet elfogadni és Dr. RácZ Géza monokli zsinór helyett zsidómiatyánkot hordani a nyakában.

8) A kereskedelmi és csődtörvény a gabnatözsde által újra át fog dolgoztatni, miután annak egy évig egy sem lesz egyéb teendője.

9) Tisza Kálmán és Apponyi gróf tartoznak sakterbicsakká vékonyulni.

10) Molnár bába Samu exáment tesz a bábaságból, hogy ez előnevét diploma mellett használhassa.

11) Pozner Károly Lajos kineveztetik Ordó-di név alatt főrendi házi tagnak.

12) Deák Ferencz széken ülő szobra elé egy zsidóleánykát tartozik a főváros faragtatni, a mint a székért kéri a szokásos három krajczárt.

13) Az országgyűlés háznagya az üléseken szundikálni szerető képviselők ébrentartása céljából köteles néhány erzsébetvárosi ojtott orthodox poloska beszerzéséről gondoskodni.

Ha mindez szórul szóra keresztül vitetik, meg fog szünni az antiszemitizmus.

Miből gyanítja.

Rindvich Kóbi: No feljött már a csillag. Szabad a hosszú napon is enni. Itt adok magának egy szelet kenyeret, meg négy krajczárt pálinkára.

T. K.: Mit képzél, kivel beszél?

Rindvich Kóbi: Egy szegény izraelitával.

T. K.: Miből gyanítja?

Rindvich Kóbi: Mert csak az nézhet ki tiz napi böjtölés után ilyen ehesen.

Az ismertető jel.

A kaszirnó előtt
Feszít egy gavallér,
Előtte a világ
Egy fityinget sem ér.

Csupán csak az a jó
A mit ő annak mond;
Egyedül ő okos,
Más mindenki bolond.

Szájtátva néz reá
A szép kaszir leány,
E férfi előtte
Valóságos talány.

Szeliden kérdi tőle:
— Nem-e zsidó talán?
— Igenis az vagyok!
— Ugy értem! — szól a lány.

Korszerű okoskodás.

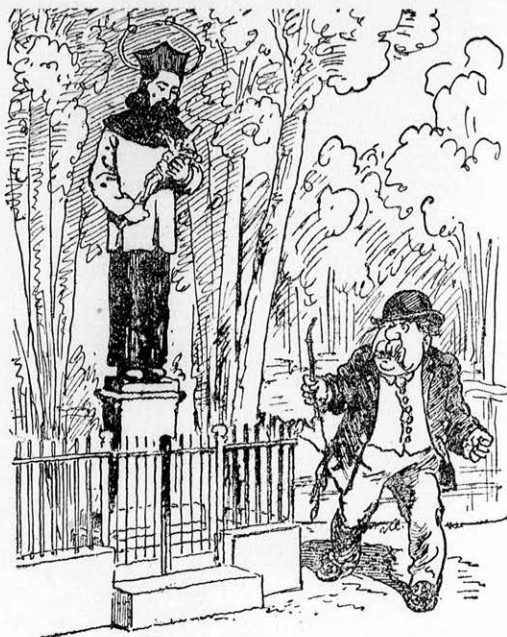
É v v a: Ha Feleki játszadni fogja a szépaszszonyt, én czum trucc játszadni fogom a kisasszony feleségemet. Már pedig az ilyen czifferblattu férj kisasszony felesége mindég kedvesebb lehet az eljordanosodott publikum előtt mint bármily morális értesű szép asszony!

Stinkelesz és miniszter.

Stinkelesz: Khegyelmes oram! Jótékony célra adok tizezer florén, ha engem kineveztet titkos thonácsosnak.

Miniszter: Tudja mit? Fizesse le azt a tizezer forintot még ma és nyomban kineveztetem oly annyira titkos tanácsosnak, hogy még ha meg meri is valakinek mondani a rangját, hát becsukják őt esztendőre.

A régi és az új Nepomuczésus.

Jordán Kamatlábi Dávid
Uradalmat vett;
Kereszténnyel henczegése
Végtelenné lett.

Mit ő néki szent Nepomuk?
Ha földjében van.
Kidobását rendelte el
A boldogtalan.

Ámde nem vállalkozott rá
Napszámos, cseléd.
Végre is a hatósággal
Verettette szét.

Megtudván a falu népe:
Mit tett a jordán?
Szent Nepomuczésus szobrát
Elvitte vállán.

Kamatlábi pipázgatva
Ment a nép között,
Azon, hogy őt strázsálni kell,
Meg sem ütközött.

No de nem is nép tette be
Neki az ajtót;
Szent Nepomuk sem tehetett
Többé érte jót.

Jött az árvíz s elborítá
Földjét tűzhelyét,
Rövid egy év alatt majd el
Veszté mindenét.

Fogadást tett, hogy állit új
Nepomuczénust,
A ki majd a boldogságra
Szerez neki just.

Zsidó szobrászt hozatott s az
Faragta oda,

Hogy tehát saktert ábrázol
Bizony nem csoda!

Péter és Pál.

Péter: Tudod-e, hogy a mult héten petárda
volt oda dobva a budapesti zsinagóga mellé?

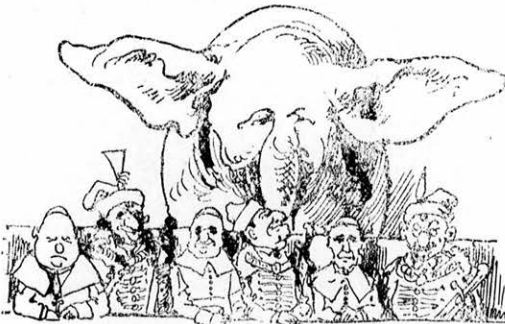
Pál: Mivel volt töltve?

Péter: Durrezüsttel. De nem sült el.

Pál: Aztán mért nem sült el?

Péter: Kilopták a zsidók a durrból az ezüstöt.

Az operaházban.

Igy nézett ki egy sor a nagy
Disz előadáson,
Csopa tiz próbás hozafi
Volt ott egy rakáson.

Hátul fujta rájuk Pholszki
A egymás levegőt.

Ki tudja, hogy melyik mi volt
Előadás előtt?

Böszkén hallgatták a zenét
És nézték a tánczot,
Vidám mosoly vasalta ki
Képükön a ránczot.

Mert a mint repülni látták
Koppini Zsófiát.
Csorgó kéjnyáltól lett nedves
Mellükön a kabát.

Regina és Rebeka.

Regina: Mért szeretsz te mamám opera elő-
adásokra járni, a mig a tháteleben mindég csak a
ballet előadásokat látogatja?

Rebeka: Azért édes leányom, mert engem a
zene, a thátidat pedig a táncz heviti fel.

*

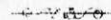
Regina: Mért hívják a Krausz Lajost hon-
atjának, mikor nincs neki gyermeke?

Rebeka: Nincs? No akkor bizonyára csóf-
ságból!

*

Regina: Azt írja az ujság, hogy Ugron Gábor
átadja az egyik kerületet Eötvös Károlynak, a mi
hires védőnknek, a kinek már csak maga a neve is
kóser. Mit értsek én azalatt a kerület alatt?

Rebeka: Kerület az rendesen gömbölyüt je-
lent, s minthogy Ugron Gábor kettővel is rendel-
kezik, nem lehet más mint kulacs.

Sisziphulver Náczi oraság vadászkalandjai.

— Hallod e Nácziám! Mi jötte neked ma a postán otárvét mellett?

— A rohám.

— Miféle rohád? Hiszen van theneked elég

— A vadászrohám.

— Hát már a khüzsönseges rohában nem is lehet vadászni? Ahhoz is extra rohát kell csináltatni? Khülteni a sok drága pénzt?

— No, no asszony, nem értesz the ahhoz.

— Nem jobb lett volna valami viseltes régibb rohád a vadászatra?

— Hogy frakkot meg magos tetejű kalapot fogjak megint úgye? Dejszen! Nem csinálsz thübbé balandot belülem. Én ezentul egészen fáinul kiadusz-tirozott jáger akharok lenni.

— De legalább motasd, hogy miket vettél össze?

— Ott vannak a sarokban. Hozd el, ugyis épen öltözködni akarok.

— Oh Jemine! Micsada drágaságokat vettél the itt össze-vissza?

— Nü? Miféle drágaságokat látolsz the az én ruhámon?

— Ez a hosszúszerű csizma lehetett vagy tiz florin.

— Tizennyolcz volt.

— Phü! Az sok. Thalán még thübbet is adtal érte mint khülletett volna. Nem alkudtal úgye?

— Az a rendes áruk. A szolgabíró is....

— Csak hagyjál the el azzal a szolgabíróval. Még az lesz a the halálad, hogy mindég azután indulsz Hát ez a zöld kabát és nadrág?

— Rendes vadászruhák.

— The ezeket egy nap alatt el fogod a vadászaton piszkolni. Sárnak viznek neki mégysz vele. Ugy fog a ruhád egy nap alatt khinezni mintha már ócskán vetted volna meg valahol.

— Hát hadd nézzen ógy ki!

Igen, de én restelni fogom, ha olyan rohában látnak.

— Ejh, hiszen én amugy is leginkább csak magánosan vadászok. Ki láthat engem? A cselédek. Azok előtt pedig csak nem fogok röstelkedni!?

— Hová akarsz ma vadászni menni?

— Ide nem messze a turjánosba. Azt hallom, hogy ott sok kácsa tanyázik.

— Igen, de ott viz is van ám! Még pedig bőven.

— Tudom.

— Össze-vissza fogod magadat sározni.

— Az nem baj.

— Thönkre teszed a drága csizmáidat.

— Arra valók.

— De ígérd meg mégis, hogy a mennyire csak lehet, kimélni fogod a ruháidat.

— Igérem.

— Vizbe nem mégysz be ruhástól?

— Nem.

— No, ugy nyugodtabban eleresztelek.

— Hála neked Jehova!

— Menj és lőj nekem estére khácsát.

— Megyek és légy nyugodt. Minden bizonnal fog a te Nácziád egy kácsáról gondoskodni a számdra.

— Addig én megcsinálok hozzá a savanyú szószot.

— Ugy ugy! Csinálj hozzá szószot.

Sisziphulver felöltözködött. Vette a puskáját. Megcsókolta a feleségét és ment a turjánhoz.

Három kácsa uszkált a vizen. Jó közel voltak egymáshoz. Sisziphulver azon spekulált, hogy miként lehetné meg mind a hármat egy lövésre.

A kedvező alkalom bekövetkezett. A három kácsa épen egy vonalban úszott. Jól célba lehetett őket venni. Sisziphulver sokáig cselözött, azután lőtt és a három kácsa ott maradt a vizen. Egy sem repült el közülök.

— No ezek megvannak mind! De ki hozza ki őket a vízből?

— Allo szuh aport Diana! Kiabált a kutyájának.

De biz az oda sem figyelt. Különbben sem tartozván jó szokásai közé az aporttirozás.

— Már látom, hogy magamnak kell értök be-mennem De hogyan? Ha ruhástul megyek be, össze fog szidni a feleségem, s ha csizmátlanul, akkor bi zonyosan náthát kapok De hát inkább eltérök egy kis náthát, mintsem magamra haragitsam az osszonyt, a kinek különben is ezernyi baja szokott lenni.

Leveté gyorsan a csizmáit, feltúrte a nadrágját s ment be a kácsákért.

Mikor már jó bent volt a vízben, vette észre, hogy a három kácsa nincs meglőve, s nem is vad-kácsa, hanem csak barnatollú szelid.

Igyekezett kifelé a vízből annyival is inkább, mert úgy érezte, hogy a mezitelen lábát a nád imitt amott jól megszurkálta.

Midőn kijött, nagy lett a csodálkozása. Mindkét lába tele volt rakva pióczákkal.

Csizmát sem húzhatott a tetejükbe.

Sántítva kelle hazamennie, hogy a pióczákat lesózza a lábairól.

Megfogadta, hogy soha sem fogad többé szót az asszonyoknak.

A spekulans.

Feleki Hogyan kedvezzek én most már szombaton a zsidóknak? Mikor az egész várbán csak akkor fordul meg közülök egy kettő, mikor már oly közel járnak a fortunához, hogy nem is szerencse rájuk nézve többé a színház.

Jajtelesz és Pinkelesz.

Jajtelesz: Láttad-e már a hülgkhereskedő házát a sogáru-ton?

Pinkelesz: Hogyan gondold the azt, hogy ott hülgkhereskedű lakik?

Jajtelesz: Márványhülgyek állnak a khapujában.

Pinkelesz: Hisz az a Wahrmann háza.

Jajtelesz: Ugy? Értem! Akkor azokat a márványhülgyeket csopa tiszteletből faragtatta oda, a miért segitenek neki a gentryt pusztítani.

Büles Náthán monológja.

Nú! vi hájszt? miért bántjátok minket, hodj 50 percentre adunk a mienk phiz nekhtek? Azt sehodj se nem thodok kiérteni. Hiszen az a piz a mienk és mi odhonk khi 50 percentre, hát mért nem bántjátok azokhat, a kik a mi phizönkhet fölveszik 50 percentre? Azokhat bántátok, miért nem veszik fel 100 percentre a mi phizönkhet?

Azothán, hodj a mienk mérthék khicsi? Nú! Hát tehetjök mi arról, hogy az khicsi? Hát miért mérték meg a béles - akarum mondani déles khürnek csak a negyedik részit? Miért nem mérthék úkh az egész déles khürt, akhur nédszser akhurára djötte vóna mogát az a mérthék; nekhönk is sokkal jobb lette vóna, mert akkhor a mienk phurthékát útszser oljan drágán adhattuk vóna el. Nú! nem mi vesztetthönk edj jó rebach? Vasz ham'sz g'daht?!

Liebe Zálíkhám! hozzál mostan enyém üres bendömbe bele edj khis kovásztalan — ludczomb, hadj hozzon enyém bendöbe bele ütven percenteret; azothán jókhedvemben eldalolokh szépen Pethöfü után mit májne csengő hang, hodj:

Ezrivel theremje fán az medj!
Százás bankhó van nekhem csak edj;
De mikhur ez éphen elég sokh,
Edj év mulva ezres lenni fogh.

Magyar Tubák.

A RENDEL-ÉHES.

Mikor lesik a zsidók a csillagot?

A hosszú napon.

Pozner Károly Lajosnak akkor egyetlen rövid napja sincs.

A RENDSZABÁLYOZÁS.

Szajkosár a kereszténynek,
Ez az új javaslat.
A keresztény szidalmától
Zsidó nem maradhat.

A zsidó működésnek meg
Szabad tér lesz nyitva.
Bárki mukkanás nélkül lesz
Eztán nyomorítva.

Melyik rosszabb? A szidalom?
Vagy a rut kifosztás?
Gondolkozzál jó magyaram
Itt van a választás.

Devecseri bíróválasztás.

— Hallják e kigyelmetők! Rég nem csinált már Devecser valami virtust. Alig akarnak róla az újságok megemlékezni. Mintha csak Kutwabagosnak hívnák és ott vóna valahun Ugocsa mellett Kövessünk el valami országos skandalumot. Hadd rágódjanak rajta a nyelvek!

— Igen ám! De mit kövessünk el?
— Építtessünk templomot.
— Az nagyon ajtatos cselekedet meg aztán templomunk már van.
— Iskolát.
— Az is van.
— Hát mink nincsen?
— Most éppen bírónk nincs.
— Ugy igaz, ma lesz a bíróválasztás.
— Használjuk fel okosan. Csináljunk egy világra szóló választást.

— Hogyan lehetne egy választásból valami nagy dolgot csinálni? Leisszuk magunkat.
— Az nagyon mindennapi
— Összeverekedjünk?
— Akkor meg csakis a törvényszéki csarnokban emlékeznének meg rólunk a lapok
— Hát mit csináljunk?
— Olyan bírót kellene választani, a ki nagy tisztességére lenne az egész városnak.
— Például?

— Milyen egyszerű volna az, ha elhithetnének a világgal azt, hogy Devecserben már annyira elvannak szaporodva a szizek, hogy a pusztításukról hatóságilag kellett gondoskodni.

— Aztán mivel lehetne azokat pusztítani?
— Sakterrel.
— Igaz! Ugy van! Válasszuk meg a saktert bírónak.

— Éljen a tiszta-eszlári sakter!
— Éljen Buxbaum!
— Eötvös Károlyt megválasztjuk melléje jegyzőnek. Halál és pusztulás a szüzeinkre.

Devecserben a zsidót csakugyan megválasztották bírónak s azóta hírlik, hogy a szűz lányok a várost mesze elkerülik.

— Maholnap végképen kipusztulnak és akkor a zsidó hagyja el őket.

Versbe szedett névsora a zsidó képviselőnek.

*Szűz Károly és Mandel
Mind a kettőt hagyd el;
Neményit és Ulmannt
Takarja be a hant
Khorin egymagába
Markoljon hajába,
Vágja magát falhoz,
Krausz Lajos, Wahrmannhoz.*

G. S. A. „Füstölő” szerkesztősége a f. évre nem ad ki kalendáriumot. E helyett a lap fog a jövő év jóvendőléseiről megemlékezni. — K. V. Az antiszemita képviselők Vadnay kivételével mind fent vannak, s már a felirati vitánál tevékeny részt fognak venni a parlamenti küzdelmekben. A főügyelem minden bizonytal az antiszemita képviselők és ezek működése és kezdeményezéseikre irányul, miután parlamentünknek ez az egyetlen pártja az, mely semmiféle irányban nem befolyásoltatik s teljesen független, úgy, hogy bármily üdvös dolgot a hazára minden tartózkodás nélkül indítványba hozhat. Nem kell előbb sem egyes pénzhatalmasságoktól, sem holmi titkos cliquektől engedelmet kérni a fellépéthez. — A megérkezés útja. Annnyira homályos dolog, hogy nem vagyunk képesek tisztán megérthetni. Így nem használhatjuk. — Zsidó kaczerkódás. Azt kifejeztette cikkéből megemlíteni a mivel a zsidók legjobban szeretnek kaczerkódnai: az ékszereket, a pénzt és az orlókat. — A hosszú zubbony. Még levágni sem lehetett belőle. Nagyon hosszú. — Falusi Jajnkéf. Kár volt megírni a történet nem új, az irály pedig régi. — A kis imposztor. Nagy imposztor vártunk belőle, mikor a czimet olvastuk, de miután a cikket is elolvastuk, sajnosan kelle tapasztalunk, hogy még csak nem is kis imposztor. — A rabbi képző intézet. Küldje be cikkét valamely komoly irányú politikai napi lapha, s bizonyára közölve lesz. Sok igazat mond benne. Nem árt a fátyolt kissé föllebenteni. — A keresztény társadalmi egyesület. Az csakugyan létezik. Az alapszabályai ugyan nincsenek még megerősítve, de már is számosan írták alá az alakulandó egyesületét. Ez az egyesület lesz hivatalosan Budapest, de vidéken is úgy a kereskedés, miként az ipar terén a szolidaritás meghonosítani s kiszorítani a jordán szédelőket, mely már is alakult a hitelt s a fogyasztó közönség bizalmát. Mihelyt az alapszabályai meg lesznek erősítve, mi is azonnal hirdetni fogjuk megalakulását. — Zsókai. Kérdésével forduljon az országos antiszemita körhöz: Budapest, Kalvintér 1. — Tábaly. Hogy mi lett Don Vigole novelláival? Arról nincs tudomásunk. Forduljon magához a szerzőhöz. — Mikulás zsidó Olyant még nem láttunk. Elég ijesztő az úgy is valamennyi. — A kikeresztelkedés kérdése. Nagyon helyes! Mi is azt hisszük, hogy az volna legcélszerűbb Kitünő képviselőnk Zimányt ez alapon óhajtja megoldani a zsidókérdést. Mindenben igazat adunk neki. Hangoztatni fogja a parlamentben is ez elveket. Bár követné valamennyi! — Magyar Tubák. Az egyik miként látja egészen bevált, kérjük a folytatásokat. — Schmek szesz Dávid. Közölhetlen. — Borasztókat almodott stb. (K. E.) Igen jó, jóni fog legközelebb. — A sánta zsidó balesete. Kissé több gondot kellett volna annak megírására fordítani, így közölhetlen. — Revelver Kóbi. Hogy ő a m. kir. operaház megnyitására alkalmatlankodott, az nem elég arra, hogy lapunkban hosszasan foglalkozzunk vele.